Список використаних джерел

1. Матейко С. В. Рудченко І. В. Фінансова звітність як інформаційна база аналізу фінансових ресурсів та шляхи її вдосконалення. Держава та регіони. 2016. № 3. С. 196-199,

2. Партин Г. О., Селюченко Н.Є. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. 348 с.,

3. *Шляга О. В. Аналіз компонентів процесу інформаційного забезпечення в контексті формування системи менеджменту організацій в Україні. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Проблеми економіки і управління. 2017. № 579. С. 627-632.*

УДК 657

Овод Лариса Василівна,
к. е. н., доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування,
Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІНСЬКОГО АНАЛІЗУ ЗАПАСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сільське господарство являє собою особливу галузь економіки, специфіка виробничих процесів у якій накладає відбиток на розвиток економічних відносин і побудову обліково-аналітичної системи підприємств цієї галузі.

Ринкова економіка з її динамізмом та високим рівнем впливу на управління оборотними засобами суб`єктів господарювання ставить принципово нові завдання до методики аналізу активів сільськогосподарських підприємств, вагому питому вагу в структурі яких займають запаси [2, с. 651].

Запаси як складник оборотних активів будь-яких суб'єктів підприємництва, у тому числі й сільськогосподарських, є одним із невід`ємних складників ресурсного потенціалу, а їх наявність та ефективне використання є запорукою безперебійного та нормального протікання операційного циклу.

В умовах ринкових відносин актуальним є процес інтеграції фінансового та управлінського обліку й управлінського аналізу, які утворюють взаємодію двох концепцій [3, с. 283]:

- управлінського аналізу як способу коригування та прийняття управлінського рішення;
- управлінського обліку як концепції інформаційної бази управління.

Тобто, до функцій управлінського обліку крім облікової, планової та контрольної функції входить ще й аналітична. Її реалізація покладена на управлінський аналіз, який є складовою частиною економічного аналізу, що генерує інформацію для менеджменту.

Ефективність проведення управлінського аналізу багато в чому залежить від того, наскільки управлінський облік адаптований до реальних потреб підприємства. Завдання постановки управлінського обліку, а отже, і

впровадження управлінського аналізу вирішується лише тоді, коли чітко сформульовані управлінські потреби підприємства [4].

Однією з провідних галузей сільськогосподарських підприємств є рослинництво. Управлінський аналіз запасів у рослинництві має свої особливості, оскільки рослинництво має суттєві риси, що впливають на організацію обліку та аналізу запасів і витрат: витрати здійснюють нерівномірно впродовж значного проміжку часу (року), продукцію одержують мірою достигання культур, як правило, раз на рік, виникає потреба розмежування витрат поточного року під урожай поточного й майбутніх років, в окремих виробництвах витрати здійснюють одночасно для вирощування багатьох культур, окремі витрати (насіння, добрива тощо) є продуктами власного виробництва [1, с. 5].

Щоб правильно організувати управлінський облік та аналіз, запаси саме в аграрних підприємствах слід поділяти на певні класифікаційні групи. Інформація про рух тих чи інших складових запасів та її аналітична обробка дає змогу виявляти найбільш суттєві відхилення від запланованих показників, давати їм оцінку, здійснювати ретроспективний і перспективний аналізи за різними об'єктами обліку в різних часових інтервалах і готувати корисну інформацію для прийняття рішень, спрямованих у майбутнє.

Таким чином пропонуємо здійснювати управлінський аналіз в рослинництві у таких напрямках:

1) визначення динаміки та питомої структури запасів: виробничі запаси, поточні біологічні активи, незавершене виробництво, продукція сільськогосподарського виробництва, товари;

2) аналіз динаміки та структури надходження запасів для виробничих потреб за групами та їх складовими: насіння, комбікорми, нафтопродукти; кам’яне вугілля, газ, мінеральні добрива, засоби захисту рослин, запчастини до сільськогосподарської техніки, будівельні матеріали тощо;

3) оцінка динаміки й структури складових виробничої собівартості продукції рослинництва за видами й підгрупами культур: зернові та зерно-бобові, соя, ріпак, соняшник, цукрові буряки, плоди (зерняткові, кісточкові);

4) аналіз виробництва та реалізації продукції рослинництва у фізичній масі за видами й підгрупами культур: зернові та зерно-бобові, соя, ріпак, соняшник, цукрові буряки, плоди (зерняткові, кісточкові);

5) встановлення динаміки структури запасів за центрами відповідальності (підрозділами, центрами прибутку) та за групами культур підрозділу;

6) оцінка рівня ефективності використання запасів за центрами відповідальності (підрозділами, центрами прибутку) та за групами культур.

Результатами запропонованих напрямків аналізу є виявлення внутрішньовиробничих резервів надходження й використання запасів і розробка конкретних заходів щодо їх впровадження у практичну діяльність сільськогосподарського підприємства.

Список використаних джерел

1. Бухгалтерський облік за видами економічної діяльності: посібник. І.Б.Чернікова, Г.С.Дергільова, І.В.Нестеренко. Х.: «Видавництво «Форт», 2015. 200 с.,

2. Василішин С.І., Ярова В.В. Методичні аспекти бухгалтерського обліку виробничих запасів аграрних підприємств. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 21. С. 650-656,

3. Скрипник Н.В., Рилєєв С.В. Управлінський аналіз як функція обліково-аналітичної системи. Інноваційна економіка. 2013. № 6. С. 283-288. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/inek_2013_6_70,

4. Томчук О.Ф. Управлінський аналіз: поняття, принципи та основні елементи. Проблеми системного підходу в економіці. 2019. Вип. 5(2). С. 133-142. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PSPE_print_2019_5%282%29__21.

УДК 657:22

Парасій-Вергуненко Ірина Михайлівна,
д. е. н., професор кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ЕФЕКТИВНОСТІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Україна давно розпочала шлях впровадження стандартів корпоративного управління, де найуспішнішими слід визнати фінансовий сектор, зокрема банківські установи, акціонерні товариства та сектор управління державними підприємствами. Втім ця успішність поки що обмежується лише формуванням нормативно-правової бази та формалізацією функцій таких органів управління як Наглядова Рада та уточнюються напрями роботи служби внутрішнього аудиту.

В сучасних умовах розвитку економіки більшість підприємницьких структур не приділяють належної уваги аналізу ефективності корпоративного управління, що пояснюється відсутністю теоретичних та практичних розробок з цієї проблематики. З одного боку, це пояснюється небажанням з боку управлінців корпоративних підприємств впроваджувати стандарти корпоративного управління. З іншого боку, сучасні підходи до ефективного контролю за дотримання інтересів всіх учасників корпоративного управління (включаючи внутрішніх та зовнішніх стейкхолдерів) вимагають прозорості інформаційної бази та удосконалення аналітичного забезпечення в методологічному та методичному аспектах.

Теоретичні та методологічні основи корпоративного управління достатньо ґрунтовно висвітлені в наукових працях таких зарубіжних вчених як А. Берлі,